

førstilte Embeder som Borgmester og Byfoged, kan der for saavidt maaste nok siges at være nogen Grund eller Anledning til at give Horsens samme Vilkaar. Ser man imidlertid hen til, at den forrige Embedsmand i Horsens, Kammerherre Jeszen, ikke blot bestyrede det Embede, som nu foreslaas delt, og vistnok bestyrede det paa forsvarlig og god Maade, men tillige kunde bestride flere andre offentlige Hverv, blandt Andet som Medlem af Landsthinget, hvad der optog en ikke ringe Del af hans Tid, ligesom han ogsaa, saavidt jeg veed, var Kommissarius for flere Sernbaneanlæg og maaste havde endnu flere Hverv, saa kunde det nok synes, som om det samlede Embedes Bestyrelse ikke i og for sig var en absolut Umulighed. Det kunde maaste nok have sine Behageligheder for Bybeboerne at faae Embedet delt; men dersom det overhovedet kan bestrides under Et, er der jo for saavidt ingen Grund til at forvolde Statskassen forøgede Udgifter. Jeg er for Djebliffet ikke i Stand til at danne mig en bestemt Formening om, hvorledes jeg rettest bør stille mig til Sagen, og vil derfor stemme for Forslagets Overgang til anden Behandling; men jeg har ikke villet undlade allerede nu at udtale dette Par Ord, idet jeg mener, at det maaste dog nok kunde fortjene Overveielse, om der er en saa absolut Nødvendighed tilstede for en Deling af det nævnte Embede.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal med Hensyn til det, som sidst blev udtalt af den ærede Taler, tillade mig at henpege paa den Betragtning, som er anført af Byraadet i Horsens, nemlig, at naar Kammerherre Jeszen formaade at maatte begge Embeder tilhammen i den lange Arrække, han beklædte dem, kan det med megen Grund tilskrives den Omstændighed, at han bestandig i den lange Tid fulgte Udviklingen. Da han kom til Horsens, var Byen forholdsvis lille (Bahn: Den havde kun 8,000 Indbyggere); ja, altsaa ikke nær saa stor, som den senere er bleven, og naar en Mand er paa et Sted og følger Udviklingen efterhaanden, som den gaar for sig, er det naturligvis altid meget lettere for en saadan Mand at bestyre Embedet, end det er for en Mand, som, naar han kommer til Embedet, forefinder disse temmelig stærkt udviklede Forhold, ligesom man ogsaa maa fremhæve, at Grunden til en Deling tillige maa søges ikke blot i, at Byen for Tiden har et saa stort Iudbyggerantal, men ogsaa deri, at den sandsynligvis stadig vil voxe, fordi det er en

af de Kjøbstæder, der maa siges at være i stærk Opkomst. Derfor tror jeg, at man ikke af den Omstændighed, at Kammerherre Jeszen paa en tilfredsstillende Maade bestyrede begge Embeder, tør slutte, at en Anden ogsaa vil kunne det. Hvad Udgiften angaar, da vil Lovforslaget naturligvis ganske vist paabyrde Statskassen nogen Udgift, men det vil dog suarere blive en Besparelse end det Modsatte i Sammenligning med tidligere Tider, idet nemlig Udgiften ved begge Embeder neppe vil overskrifte den Sportelindtægt, der hidtil har været i Horsens, og som Kammerherre Jeszen jo forsaavidt oppebar, som han var spartellønnet Embedsmand.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Klasselotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m. af 6te Marts 1869 § 2.

Lovforslaget findes i Tillæg A.

W. Petersen: Da dette Lovforslag i forrige Samling blev forelagt her i Thinget, tillod jeg mig at udtale mig lidt udførligt om det. Jeg har ikke forandret mine Anskuelser i saa Henseende, men agter ikke at trætte det høje Thing med at udtale om trent det Samme som den Gang. Jeg indrømmer, at jeg ikke tror, at Industrien i Virkeligheden har Fordel af disse Industrielotterier, men derimod tror jeg, at det for de Institutioners Vedkommende, som f. Ex. Diakonissjestiftelsen og andre, som have dem, vil have sine Betæneligheder at tage Bevillingerne fra dem. Men skal det overhovedet ske, tror jeg, at det absolut maa drage til Følge, at der sker en temmelig betydelig Udvikelse af Klasselotteriet. Jeg tror imidlertid, at alle disse herhen hørende Forhold lettest ville kunne klares i et Udvalg, og da jeg antager, at Thinget denne Gang ligesom sidst vil nedlægge et saadant, skal jeg ikke videre udtale mig om Sagen.